

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1

כב' השופטת חני סלוטקי – אב"ד
כב' השופט מרדכי לוי
כב' השופט אריאל חזק

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלכס דרנבוים – פמ"ד

המאשימה

נגד

(עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורי דייגי

הנאשם

גזר דין

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

הנאשם הודה והורשע ביום 6.11.12, בעקבות הסדר טיעון שהתייחס לתיקון כתב האישום המקורי לכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: זכירת מין במשפחה – מספר רב של עבירות אינוס, לפי סעיף 345 (א)(1) + 351 (א) + 345 (ב)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); עבירת מין במשפחה – אינוס – עבירה אחת, לפי סעיף 351 (א) + 345 (א)(1) לחוק העונשין; ובמספר רב של עבירות איומים, לפי סעיף 345 (ב)(3) לחוק העונשין.

הנאשם שהינו אביה של מ.ז., קטינה, ילידת 30.11.97 (להלן: "המתלוננת"), התגורר ביחד עם המתלוננת ושאר בני משפחתו בשכונה 5 ברהט.

במשך תקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, ובנוסף, במשך 5 חודשים החל מחודש 04/2011, בתדירות של מספר פעמים בחודש, בעל הנאשם את המתלוננת שלא בהסכמתה החוקשית, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, כאשר בחלק מהמקרים המתוארים לעיל, איים הנאשם על המתלוננת שאם לא תקיים עמו יחסי מין או תספר לאיש אודות מעשיו, הוא יישחט אותה ולא יאפשר לה ללכת לבית הספר.

במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך התקופה הנ"ל, בעל הנאשם את המתלוננת שלא בהסכמתה החוקשית וכתוצאה מכך המתלוננת הרתה. ביום 4.10.11 הובאה המתלוננת ע"י אמה לקופת חולים, שם התברר שהמתלוננת נמצאת בשבוע ה-24 להריונה ועקב כך אושפזה בב"ח סורוקה ושם עברה פרוצדורה רפואית של הפסקת הריון והוצאת העובר המת מגופה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה (עציר)

1 הנאשם במעשיו המתוארים לעיל, במספר רב של הזדמנויות, אנס את המתלוננת, שהיא בתו
 2 הקטינה אשר טרם מלאו לה 16, כל זאת שלא בהסכמתה החופשית ובין היתר תוך גרימת היריון,
 3 וכן איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה, בכוונה להפחידה.
 4

טיעוני המאשימה לעונש

5 בטיעוניה לעונש, ציינה המאשימה כי מדובר במסכת אירועים מתמשכת ונוראית, כאשר חלקו של
 6 הנאשם ומדת אשמו חמורים עד מאד, הן לאור מהות המעשים ותדירותם והן לאור האיומים שנלוו
 7 אליהם והעובדה שמעשיו של הנאשם הובילו לכך שהמתלוננת הרתה.
 8

9
 10 לדברי המאשימה, העבירות שביצע הנאשם בבתו, ובעיקר העבירות של גילוי עריות, הן בבחינת רצח
 11 נפש, שכן הפגיעה במתלוננת נעשתה במקום הפגיע ביותר, בתוך המשפחה, והפגיעה כפולה ומכופלת
 12 כשהמתלוננת קטינה וצעירה והפוגע הוא אביה-מולידה.
 13

14 העבירות של גילוי עריות הן מהעבירות הנשנות והשפלות ביותר, המחייבות ענישה מחמירה.
 15 כשאב גוזל את נעוריה של בתו, את תומכה ואת סיכוייה להמשך ילדות והמשך חיים רגילים, אין
 16 מקום לרחמי בימ"ש ויש להשית על הנאשם מאסר למשך שנים רבות מאד.
 17

18 לטענת המאשימה, כל אירוע ואירוע בו הורשע הנאשם, מקים מבחינה משפטית פוטנציאל לענישה
 19 מקסימלית בגינו, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בשרשרת ארוכה ובלתי נפסקת של פגיעות
 20 מיניות, שהפכה עבור המתלוננת ילדה-נערה לשגרה.
 21

22 לטענת המאשימה, ראוי במקרים כגון המקרה הנדון, ללכת בדרך שהוצעה ע"י ביהמ"ש העליון,
 23 דהיינו – "שתקרת העונש שקבע המחוקק צריכה להיות "נקודת מוצא", שממנה יוצא ביהמ"ש
 24 לדרך הקשה של קביעת העונש ההולם את המקרה שבפניו, ואין להתייחס אלנה כאל "נקודת
 25 סיום" שאותה רואים ואליה אין מגיעים" (ע"פ 2620/93 מדינת ישראל נ' פלוני פ"ד מט (3) 1, 3).
 26

27 לטענת המאשימה, בפסיקה עקבית וחד משמעית של ביהמ"ש העליון, נתן ביהמ"ש ביטוי להשקפה
 28 לפיה יש להעניש בכל חומרת הדין עבריינים בכלל ואלה המבצעים זממם בקטינים בפרט, ככל
 29 כפליים כאשר קורבנותיהם הם קטינים בני משפחה.
 30

31 בסיכומיה ציינה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, בנסיבות האירועים
 32 המפורטים בכתב האישום, הינו בין 12-18 שנים לכל עבירה בנפרד, ולכן סבורה המאשימה כי יש
 33 להשית על הנאשם עונש מאסר שמשכו ארוך מהעונש המקסימלי בגין עבירה אחת.
 34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה (עציר)

- 1 בסיכומיה הפנתה המאשימה לפסיקה הנוגעת לעונש. בפסיקה שהציגה המאשימה, נקבע בין היתר
2 כדלקמן:
- 3
- 4 • בתפ"ח 8322-10-11 מדינת ישראל נ' פלוני (20/09/12), השית בית המשפט המחוזי תל אביב,
5 מאסר בפועל לתקופה של 32 שנים, ופיצוי למתלוננת בסכום המרבי, לאחר שהנאשם ביצע בבתו,
6 מאות מעשי סדום, כשהיתה בת 11-16.
- 7
- 8 • בתפ"ח 17199-10-11 מדינת ישראל נ' פלוני (12/07/11), השית בית המשפט המחוזי בבאר-שבע על
9 הנאשם 18 שנות מאסר בפועל, לאחר שהמאשימה טענה, במסגרת הסדר טיעון, לעונש ראוי של 18
10 שנים בלבד בגין עבירות מין חמורות שבוצעו בשלוש בנותיו של הנאשם שנים רבות לפני כן.
- 11
- 12 • בתפ"ח 1086/08 מדינת ישראל נ' יגודייף (13/05/10), בית המשפט המחוזי בתל אביב השית על
13 נאשם עונש של 25 שנים בפועל, לאחר שביצע בגיסתו, שורה של עבירות מין, כשהיתה קטינה, בגילה
14 של המתלוננת בתיק זה.
- 15
- 16 • בתפ"ח 1238/02 מדינת ישראל נ' פלוני (20/07/04), בית המשפט המחוזי בת"א, נדון עניינו של אב
17 שאנס את בתו על ידי החדרת אצבעות לאוזן מינה במשך שנתיים, בהיותה בת 7-8 שנים. המעשים
18 נפסקו והתלונה הוגשה כשהנערה הגיעה לגיל 16+. על האב נגזרו 20 שנות מאסר בפועל, מע"ת ו-
19 70,000 ₪ פיצויים.
- 20
- 21 • בתפ"ח 1009/09 מדינת ישראל נ' פלוני (11/01/10), בית המשפט המחוזי בתל אביב השית על
22 הנאשם עונש מאסר לתקופה של 18 שנים בפועל, לאחר שביצע בבתו ארבע פעמים עבירות מין
23 במשפחה, כשבאחת מהן גרם לה להיריון, בהיותה בת פחות מ-14 שנים. בוצעה בגופה הפלה.
- 24
- 25 • בע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל (31/05/07), בית המשפט העליון אישר עונש מאסר של 24
26 שנים בפועל, שנגזר על הנאשם לאחר שביצע במספר הזדמנויות, עבירות מין בבתו והורשע לאחר
27 שמיעת ראיות.
- 28
- 29 • בע"פ 5680/05 פלוני נ' מדינת ישראל (25/06/07), אישר בית המשפט העליון עונש מאסר לתקופה
30 של 20 שנים בפועל, לאחר שהנאשם ביצע בבתו עבירות מין, גרם לה להריון, ולאחר שבוצעה בגופה
31 הפלה, גרם לה שוב להריון.
- 32
- 33 בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כקבוע בסעיף 40 יא לחוק, ציינה המאשימה כי
34 אכן בענייננו חסך הנאשם את עדותה של המתלוננת, אך לדבריה אין ליתן לכך משקל, מאחר שבתיק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1 קיימת חו"ד DNA שנעשתה בעניינו של הנאשם. כמו כן ציינה המאשימה כי לנאשם אכן אין עבר
2 פלילי, אולם כפי שנקבע בע"פ 6577/10 בבית המשפט העליון, פלוני נ' מדינת ישראל (28/11/13),
3 אין לייחס משמעות להעדר עבר פלילי כאשר מדובר בעבירות מין בנסיבות הנדונות.
4

5 באשר לשיקולים הנוגעים להרתעת הרבים והיחיד, ציינה המאשימה כי כפי שנכתב פעמים רבות
6 בפסיקת ביהמ"ש העליון, בנסיבות האמורות יש להשית עונש מאסר ארוך ומשמעותי ע"מ להרתיע
7 את הציבור מפגיעה חמורה כזו בילדים וע"מ לנסות לעקור התופעה הנדונה מהשורש.
8

9 באשר לפיצוי הנפגעת המאשימה לעובדה שבפסקי הדין שאוזכרו על ידה, פסק ביהמ"ש בכל אחד
10 מהמקרים פיצוי משמעותי למתלוננת שנע בין 50,000 ₪ לסכום הפיצוי המקסימלי בנסיבות העניין.
11

טיעוני ההגנה לעונש

12 בטיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשם, כליש להביא בחשבון את הודייתו של הנאשם, שבמקרה זה לא רק
13 חסכה בזמן שיפוטי, אלא חסכה את הצורך בהבאת המתלוננת לעדות כנגד אביה. כמו כן טען
14 הסנגור כי יש להביא בחשבון את העניין המעשי לא נעשו תוך שימוש בכח, ואת העובדה
15 שמדובר בנאשם חסר עבר פלילי.
16

17 לדברי הסנגור, יש לתת משקל בעניינו גם לעובדה שביקשה המעשים הקשים, משפחתו של הנאשם
18 – הן הקרובה והן הרחוקה – "מחקה" אותו, וכי יש לנאשם כל קשר עם משפחתו, איש אינו
19 מדבר איתו ואיש אינו בא לבקר אותו. לדבריו, גם לאחר שישנן שיחות עם הנאשם, הוא לא יוכל להתערות
20 בחברה והוא ימשיך לשלם מחיר חברתי, שהוא מעבר לעונש שיוטל עליו במאסרו.
21

22 עוד טען הסנגור, כי מדובר באדם בעל אישיות דלה, שסיים 7 שנות לימוד, ולפי מעצרו עבד במפעל
23 עופות והעבירות בוצעו על ידו בתקופה שהיה מובטל.
24

25 הסנגור ציין כי כתב האישום הוגש לפני תיקון 113 לחוק העונשין, אך הודאת הנאשם הרשמי נגבתה
26 לאחר שהתיקון נכנס לתוקף. בדבריו ציין הסנגור עוד, כי התיקון לחוק העונשין בדבר הבניית
27 הענישה אמנם חל בעניינו, לאחר שהנאשם הודה והורשע לאחר כניסת התיקון לחוק לתוקף, אך
28 יהיה מקום להביא בחשבון עובדה זו ולשפוט את הנאשם בנושא ריבוי העבירות כפי שהיו נוהגים
29 לפני התיקון, כלומר - לתת לנאשם עונש אחד בגין כל העבירות שביצע ולא עונש בגין כל עבירה
30 שביצע בנפרד.
31

32 לדברי הסנגור, תיקון 113 נועד להבנות שיקול הדעת בענישה והוא לא נועד להחמיר עם נאשמים.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

	1
ביחס לפסיקה שהוגשה ע"י המדינה, טען ב"כ הנאשם כי היא מתייחסת למקרים חמורים במידה רבה מהמקרה דנן. כך בתפ"ח 17199-05-11 דובר בקטינות צעירות יותר מהמתלוננת בענייננו והעבירות בוצעו בתקופה ארוכה יותר.	2 3 4
	5
באשר לתפ"ח 8322-10-11 טען הסנגור כי דובר בעבירות שבוצעו על פני תקופה ארוכה של 5 שנים, בשונה מתלוננו הדין בעבירות שבוצעו על פני חודשים.	6 7
	8
כמו כן, בתפ"ח 1068/08 דובר בנאשם שניהל הוכחות והוא היה גם בעל עבר פלילי והיה תלוי ועומד תנאי מעל ראש.	9 10
	11
ב"כ הנאשם הפנה אל תפ"ח 1108/05 מדינת ישראל נ' פלוני (16/11/06), בבית המשפט המחוזי בת"א – שבו נגזר על המשיב, שהחליט בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע הנאשם, עונש של 12 שנות מאסר. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לתפ"ח 28729-01-10 מדינת ישראל נ' פלוני (23/02/11), בבימ"ש מחוזי חיפה, שם נדון הנאשם ל-12 שנות מאסר בגין עבירות שבוצעו על פני 4 שנים.	12 13 14 15
	16
באשר לפיצוי טען הסנגור, כי לנאשם אין כל אפשרות לשלם כל פיצוי, ולדבריו אין טעם ממשי בהטלת פיצויים כאשר נאשם עומד לרצות שנים רבות בלבד.	17 18
	19
לאחר דברי הסנגור ביקש הנאשם סליחה והתחייב שלא לחזור על עבירות דומות בעתיד.	20
	21
	22
דיון	23
בענייננו מדובר בנאשם שהודה והורשע בעבירות חמורות ביותר של אינוס בתו הקטינה ואיומים עליה.	24 25
	26
במשך כ-5 חודשים ובתדירות של מספר פעמים בחודש, אנס הנאשם את בתו, שהיתה בנותה עת כבת 13, והביא לכך שהרתה, וכל זאת עשה תוך איומים כי אם תספר לאיש אודות מעשהו, "ישחט" אותה.	27 28 29
	30
על פי עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בעניישה, יש לקבוע את היחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו – סעיף 40 ב' לחוק העונשין.	31 32 33
	34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1 ביחס לקביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם, יש להתחשב בערך החברתי
2 שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע
3 העבירה, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין.
4

5 באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עצמן, מקובלת עלינו עמדת המדינה ולפיה מדובר
6 במסכת אירועים מתמשכת וקשה, כאשר חלקו של הנאשם ומידת אשמו גדולים וחמורים, וזאת הן
7 לאור אופי המעשים, התמשכותם ותדירותם, והן לאור האיומים שנלוו אליהם, והעובדה שמעשיו
8 של הנאשם התבצעו לכך שהמתלוננת הרתה.
9

10 עוד יצוין כי מדובר בנאשם שלא חדל ממעשיו, וחזר על המעשים פעם אחר פעם.
11

12 עבירות גילוי העריות שביצע הנאשם בבתו הן אכן בבחינת הרג נפש ופגיעה בעקרונות אוניברסאליים
13 המשותפים לכל חברה ותרבות, שכן הפגיעה במתלוננת נעשתה במקום הפגיע ביותר, בתוך
14 המשפחה.
15

16 העבירות מקבלות חומרת יתר, כאשר מדובר בסטינה, וכאשר מדובר בפוגע שהוא אבי הקטינה, שרק
17 תאוותו עמדה לנגד עיניו, והוא פגע בנפשו, בכבודה וברוחתה של בתו שהיתה זכאית לילדות
18 נורמלית.
19

20 מדובר בנאשם שהבין את אשר הוא עושה ואת הפסוק המעשיני, אך על אף זאת חזר ופגע בילדתו,
21 תוך ניצול לרעה של כוחו ומעמדו והיותו אחראי על הקטינה ובאכזריות שכללה איומים בפגיעה
22 בגופה ובחירותה. העובדה שבסופו של יום הרתה בתו הקטינה של הנאשם, העצימה את הנזק הגופני
23 והנפשי שנגרם לה כתוצאה מפגיעותיו.
24

25 כאשר מדובר בעבירות רבות שנעברו על פני תקופה, המדיניות היא להטיל על הנאשם עונש מצטבר
26 לתקופה ארוכה יותר מהעונש המרבי שקבוע לכל אחת מהעבירות בנפרד, וכדברי המושל בפסק
27 הדין ע"פ 1899/04 ליבוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נט (5) 934, 944:
28

29 "ענישה מצטברת עשויה להיות מוצדקת גם כאשר מדובר במספר רב של עבירות מין
30 חמורות שבוצעו בהזדמנויות שונות בקרבן אחד, בייחוד כאשר הקורבן הוא קטין או חסר
31 ישע, או כאשר העבירות בוצעו תוך ניצול אמון, תלות או מרות... הצורך להרתיע מפני
32 ביצועם וההכרח להגן על נפגעים פוטנציאליים - כל אלו עשויים להצדיק בנסיבות
33 מתאימות הטלת עונשים מצטברים בגין אותם מעשים, במלואם או בחלקם".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1 בפסיקה עקבית של ביהמ"ש העליון, נתן ביהמ"ש ביטוי להשקפה, לפיה יש להעניש בכל חומרת הדין
2 עברייני מין ואלה המבצעים זממם בקטינים, ויש להחמיר ככל כפליים כאשר הקטינים הינם בני
3 משפחה. בפסק הדין בעניין ע"פ 2477/91 מדינת ישראל נ' פלוני (11/03/93), נקבע כדלקמן:

4
5 "מעשה אינוס מהווה עבירה חמורה ביותר, וחמורה היא שבעתיים כאשר המדובר באונס
6 של קטינה. אולם כשאותה קטינה היא גם בתו של הנאשם, אשר הינה חסרת אונים
7 קטין, ואין לה לרוב כתובת בפניה תוכל להתלונן וממנה תוכל לבקש מגן בפני מעשים
8 כאלה, הרי מחייב הדבר סנקציה מכאיבה ומרתיעה עוד יותר".

9
10 בפסק הדין בעניין ע"פ 1687/93 פלוני נ' מדינת ישראל (04/10/94), צוין בין היתר כדלקמן:

11
12 "בין אם הדבר נובע מדחפים פתולוגיים ובין אם נובע הוא מתוך נורמות וערכים מעוותים,
13 יש להעניש עונש מעשים אלה בכל חומר הדין. מקומם של מעשים כאלה לא יכירם
14 בחברה מתוקנת המושתתת על ערכים של כבוד האדם וחירותו ועל דאגה וחרדה לרווחתם
15 של קטינים הגדלים בתוכה, הזמנים לילדות תקינה ללא פגיעות גופניות ונפשיות מאף
16 אדם, ובוודאי לא מבני משפחה קרובים המופקדים על חינם, גידולם ורווחתם.

17 הנפש הטובה סולדת מהמעשים שעשה האב בבתו הקטינה שלא עמדו לו למכשול, לא
18 תפקידו כאב, לא מעמדו כראש המשפחה ולא חובותו אדם דתי שערכיו אמורים להרתיע
19 אותו הרתעת יתר מהתנהגות כזו.

20 אין ספק שעל האב להיענש על מעשיו בצורה חמורה ומתמירה.
21 בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו כלפי נאשמים מסוג זה, אותם יש לעקור מן
22 השורש, ופסק לא אחת עונשים חמורים לעבריינים אלה".

23
24 קשה לחשוב על נסיבות קשות מאלה של הרס ילדותה של קטינה, כאשר עסקינן בגילוי עריות שהפך
25 לשגרה. כפי שכתב בפסיקת ביהמ"ש העליון, בנסיבות כאלה יש להשית עונש מאסר ארוך
26 ומשמעותי על מנת להרתיע את היחיד ואת הרבים מפגיעה חמורה כזו בילדים, ועל מנת לנסות
27 לעקור תופעה זו מן השורש.

28
29 בנסיבות האמורות לעיל, לאור מדיניות הענישה הנהוגה, ולאור הפסיקה, אנו קובעים כי מתחם
30 העונש ההולם לכל עבירה שביצע הנאשם הוא מאסר לתקופה שבין 12 ל-18 שנים בפועל.

31
32 כזכור, בטיעונו לעונש, הסכים ב"כ הנאשם לכך שסעיף 40 י"ג לחוק העונשין חל אמנם בעניינו,
33 מאחר שהכרעת הדין בתיק ניתנה לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין. יחד עם זאת,
34 מכיוון שכתב האישום בתיק הוגש לפני שתיקון 113 נכנס לתוקף, ביקש הסנגור לגזור את דינו של

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

1 הנאשם בנושא ריבוי העבירות, כפי שהיה נהוג בטרם תיקון 113, כלומר להשית על הנאשם עונש
2 כולל.

3
4 בסעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין נקבע כדלקמן:

5
6 **"(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם**
7 **עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור**
8 **עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד**
9 **לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם".**

10
11 בענייננו, הורשע הנאשם במספר עבירות שאירעו בכמה אירועים. בהתאם לסמכותנו, כקבוע בחוק,
12 החלטנו לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים יחדיו. מאחר שהמועד הקובע לתחולתו של
13 תיקון 113 לחוק, נקבע חוק, יחסימתן הכרעת הדין ולא כיום הגשת כתב האישום, ניתן להניח
14 שהמחוקק הביא בחשבון את האפשרות שהתיקון יחול על אירועים שבהם הוגש כתב האישום בטרם
15 כניסת התיקון לתוקף.

16
17 בכלל נסיבות העניין החלטנו לגזור על הנאשם עונש מאסר שמשכו ארוך מהעונש המקסימלי בגין
18 עבירה אחת.

19
20 בענייננו אנס הנאשם את בתו במשך כחמישה חודשים יותר, מדובר במעשים שבוצעו בתדירות
21 גבוהה של מספר פעמים בחודש. למעשי האונס לא נלווה אמונם אלימות אחרת, אך הם לוו
22 באיומים חמורים והביאו בסופו של דבר להריונה של הקטינה.

23
24 באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, נתנו דעתנו לכך שהנאשם הודה ונטל אחריות על
25 מעשיו ובכך נחסך זמן שיפוטי ויותר מכך נחסך הצורך בהעדת בתו הקטינה. יחד עם זאת, יש לזכור
26 לעניין זה כי מעשיו של הנאשם גרמו לכך שהמתלוננת הרתה, וחלק נכבד מהראיות הניקו את מבוסס
27 על חוות דעת של DNA.

28
29 כמו כן הבאנו בחשבון במידה מסוימת את עברו הנקי של הנאשם, אך יחד עם זאת יצוין כי כפי
30 שנקבע בע"פ 6577/10 הנ"ל, אין לייחס חשיבות להיעדר עבר פלילי כאשר מדובר בעבירות מין
31 בנסיבות אלה.

32 עוד הבאנו בחשבון את העובדה שמדובר באדם בעל אישיות דלה, שסיים 7 שנות לימוד וכן את
33 העובדה הנטענת ע"י הסנגור לפיה משפחתו של הנאשם, הן הקרובה והן הרחוקה, נידתה אותו,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42710-10-11 מדינת ישראל נ' זיאדנה(עציר)

וכיום איש אינו בא לבקרו, וגם לאחר שחרורו, לא יוכל ככל הנראה הנאשם לחזור ולהתערות בחברה בה חי.	1
	2
	3
לאור כל האמור לעיל, מצאנו לנכון לגזור על הנאשם עונש כולל של 21 שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו – 4.10.11.	4
	5
	6
בנוסף אני מטילים על הנאשם שנתיים מאסר עת תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה מסוג מסוים, וכן שנה אחת מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של איומים.	7
	8
	9
	10
כמו כן, אנו קובעים כי הנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 100,000 ₪.	11
	12
	13
זכות ערעור תוך 45 ימים.	14
	15
	16
	17
ניתן היום, כח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בנכחות הצדדים.	18
	19
	20
	21
	22
	23
	24
	25
	26
	27
	28
	29

אריאל חזק, שופט

מרדכי לוי, שופט

חני סלוטקי, שופטת

חתימה